

RAFA GIL

JOAN LERMA: «MADRID NO DIU MAI RES SOBRE COM S'ORGANITZA EL PARTIT»

El president impassible

El president de la Generalitat i secretari general del PSPV pensa que els canvis determinats pel V Congrés del partit són fruit de la voluntat d'integració i no de lluites pel poder.

L'omnipotent dirigent socialista assegura que no té candidat per a director de TVV i que voldria que la televisió autonòmica fóra tota en valencià.

Manuel Munoz

Als seus 37 anys té tot el poder —o quasi— del Partit Socialista del País Valencià (PSPV-PSOE), que manté des de fa un decenni. També té quasi tot el poder de les institucions al País Valencià. Nascut al Grau de València, amaga, darrere la seua aparent timidesa, una habilitat poc freqüent per assolir i mantenir el poder. Els que el coneixen —si es que algú pot dir-ho

realment— asseguren que mai no pren decisions apassionades. Potser mai no s'apassiona per res i en això està justament el secret del seu poder. La cara del president-secretari general no mostra mai emocions i això potser és així perquè Lerma és un professional del poder. Els professionals del poder mai no ploren ni riuen i Lerma no fa —almenys molt sovint—ni una cosa ni l'altra, en el partit ple de planys i de riures, de crits i de murmuris.

El V Congrés del PSPV, celebrat del 3 al 5 d'aquest mes a València, ha reafirmat el seu poder. De la comissió executiva ha eixit Manolo Rivas, durant molts anys secretari d'Administració i Finances, conegut per la seua participació en diverses empreses. Lerma diu que Rivas ho ha fet bé, però havia d'eixir perquè li ha tocat per fer possible la renovació de càrrecs dins els òrgans de direcció. Es tracta només que diferents militants tinguen experiència de direcció. També és important que el president del grup parlamentari a les Corts valencianes, Felipe Guardiola, haja perdut la seua condició de vocal de l'executiva, cosa que Guardiola no ha agraït, precisament, ja que pel seu càrrec pot estar present en les reunions.

Lerma respon tranquil i inexpressiu les preguntes al seu despatx de Presidència de la Generalitat. Encara que no sembla ser un lector apassionat de Leibniz, n'aplica la filosofia: el PSPV és el millor dels partits possibles al millor dels països possibles. No passa res. No ha passat res.

Sobre el nomenament de director de Televisió Valenciana diu que no té cap candidat i que es tracta d'una competència del director general, Amadeu Fabregat, en la qual no vol entrar. Ell (Lerma) voldria que fóra tota en valencià. Però això tampoc depèn de la seua decisió.

Tot arribarà en el seu moment. No hi ha pressa i tampoc no cal fer massa soroll per a res. Ell serà tres anys més, tranquil·lament i sense estridències, president de la Generalitat i secretari general del partit. Els veu venir sense alterar el gest, impassible.

—*Voldria que em donara, en primer lloc, la interpretació dels resultats del congrés.*

—D'acord amb la manera com s'ha anat desenvolupant el pre-congrés, el resultat pense que respon a aquesta filosofia. Al llarg dels debats previs al congrés hi ha hagut una confluència clara des del punt de vista política. D'esmenes, n'hi ha hagut moltes, però des

del punt de vista de la seua globalitat, la ponència marc era assumida. No hi ha hagut esmenes que s'hagen mantingut en un nivell suficient per passar al plenari del congrés. Això vol dir que no hi havia una discrepància bàsica des del punt de vista polític. I, finalment, aquesta manca de discrepància bàsica ha fet possible una elecció d'executiva que jo crec

que respon a la voluntat de l'organització, on tot el món se sent un poc reconegut. Al mateix temps, hi ha hagut també una incorporació significativa de dones a la nova executiva que crec que tindrà unes conseqüències de futur molt positives. L'executiva és bona i en ella es reconeix bàsicament l'organització.

I hi ha una cosa que jo pense que també és molt important. En la votació global, tant a l'executiva com al comitè federal i al comitè nacional, també hi ha hagut la presència de membres d'Esquerra Socialista, integrats en la llista global. Això respon a allò que deia abans: en la discussió de ponències no hi ha hagut discrepàncies que justificaren realment una presentació de llistes alternatives. Per tant, jo crec que s'ha sigut conseqüent en fer un partit obert als diferents corrents però que coincideix en allò substancial.

—*Esquerra Socialista ha participat en la llista del comitè nacional i en la del federal, però no en la de l'executiva. ¿Per què?*

—L'executiva és un equip de treball, no és una composició ni territorial ni de corrents. Per això no té massa sentit que les persones estiguen representant diguem-ne vots particulars i que hi haja algú dins l'executiva que després no accepta la globalitat de les decisions.

—*Però Esquerra Socialista va ser a l'executiva entre 1982 i 1985.*

—Efectivament, va estar en l'executiva. Jo crec que aquesta és una experiència clara i concreta que tenim i que justifica el que hem anat fent posteriorment al llarg del temps.

—*Justifica que després ja no hi siga.*

—Doncs això. Jo pense que hi ha persones en Esquerra Socialista que poden perfectament estar en l'executiva però que, ja dic, no es tracta d'una executiva on estiguen representats els corrents. Les persones d'Esquerra Socialista, si no tingueren aquesta voluntat de manteniment del corrent, podrien haver estat en l'executiva.

—*Hi ha una cosa curiosa, les votacions al voltant del 94 i del 96 per cent. ¿A què és deguda tanta unanimitat? ¿Tothom està d'acord ideològicament o es tracta de la unanimitat del poder?*

—No, jo crec que no ha estat un congrés de confrontació...

—*Evidentment.*

—Ideològicament la gent està d'acord. Ha aprovat unes ponències molt majoritàriament i no tindria massa justificació —excepte per batalles de poder i no és el cas— que haguera presentat llistes alternatives. ¿En funció de què? No té cap sentit.

—*Però jo parlava de la unanimitat, del 94 o 96 per cent —que va baixar en la votació de l'executiva en alguns casos fins el 68 per cent, com en Maria Antònia Armengol—, que és una mica estranya. Un 80 o un 75 per cent seria una cosa relativament lògica perquè sempre hi ha discrepàncies. Jo pregunto si la gent és tan unànime perquè cadascú vol mantenir la seua quota de poder.*

—No s'ha plantejat aquest congrés amb problemes de quotes de poder, sinó amb voluntat d'integració de tot el partit, que tot el món hi tinga presència i hi càpiga. I jo crec que això és el que, d'alguna manera, s'ha vist reflectit en els òrgans de decisió i a la gent li ha semblat bé.

—*¿A què és deguda la presència alacantina tan important que té l'executiva en aquest moment?*

—Jo crec que els membres de la comissió executiva no estan en funció d'una adscripció territorial. Si en aquesta ocasió hi ha molts membres que tenen la seua residència habitual a Alacant, en alguna altra poden haver-n'hi molts menys. Però no són gent que fa una política per a un lloc determinat, sinó per a tot el partit. I són valors del partit reconeguts des de fa molts anys, no precisament per defensar unes tesis territorials determinades, sinó en funció d'una posició política

global i en funció també de portar endavant la tasca que tenen encomanada.

—Però això s'atribueix al fet que ha augmentat la influència de Garcia Miralles en l'organització en aquest moment.

—Es pot atribuir a això, però jo crec que no té res a veure. Està en funció que les persones s'han de traure d'on siga, sempre pensant que puguen fer una bona tasca política. Aquesta bona tasca política jo crec que els que estan la poden fer, siguen d'Alacant, de Castelló o de València.

—Parlant de persones, sembla que Felipe Guardiola no està massa content d'haver eixit de l'executiva. ¿Per què ha eixit?

—Pròpiament, Felipe Guardiola no ha eixit de l'executiva perquè, en funció dels nous estatuts aprovats, el president del grup parlamentari forma part de l'executiva...

—Sense vot.

—Bé que sense vot, però dins l'executiva el problema dels vots no té molta transcendència. L'important és poder estar allí i poder aportar l'opinió, perquè normalment, a més, en les reunions d'executiva no solem fer votacions. Això vol dir que no té massa transcendència que s'estiga amb vot o sense. I Felipe Guardiola, si es manté com a president del grup parlamentari —i la meua voluntat és que es mantinga— estarà present en l'executiva.

—Hi ha un altre cas —parlem de persones—, el de Manolo Rivas. ¿Quines són les raons de la seua eixida? Perquè ell sí que ha eixit de l'executiva.

—Sí, sí. Ell i uns quants més. Jo crec que en l'executiva s'ha de tenir present que no podem estar tots. Hi ha una decisió que està bastant clara: fer participar en els treballs de direcció el màxim nombre de gent. En aquest sentit no sols Manolo Rivas ha eixit de l'executiva; n'han eixit més, i Manolo Rivas, per contra, es manté en el comitè federal i alguns que hi eren ara ja no hi són.

—¿Es pot dir que el treball que ha fet Manolo Rivas a la secretaria d'Administració i Finances ha estat positiu?

—Jo crec que sí. No ho crec només jo, que seria el menys significatiu, sinó que ho ha cregut el partit, perquè en aquest congrés no hi ha hagut crítiques a la secretaria d'Administració, per tant...

—Ja ho sé. Però, si ha fet un bon treball, ¿per què ha d'eixir de l'executiva?

—No sols pense que el seu ha estat un bon treball. Pense que el de tots els membres de l'executiva ho ha estat. El

que passa és que s'ha d'anar renovant la gent. Això és un factor positiu de futur. Que participe més gent, que tinga més possibilitats de conèixer també el que és el partit des d'un òrgan de direcció altra gent... I això és el que hem procurat fer.

—¿Les coses que s'han publicat en premsa sobre els negocis de Manolo Rivas no hi han influït, doncs?

—Jo crec que això ho ha aclarit perfectament el mateix Manolo Rivas. Jo no en tinc cap queixa.

—El que s'interpreta, després del congrés, és que ha augmentat el poder i la influència en el partit del secretari general. ¿Això es pot dir que és cert?

Lerma, més poder que mai.

—No sé per què. Estava a gust en l'anterior executiva, espere estar a gust en aquesta. Però jo pense que els que estan en l'executiva donen tots suport al secretari general. El contrari seria absurd, per tant no he de pensar ni que ha augmentat ni que ha minvat. Bé, és cert que la votació en aquesta ocasió ha estat un poc més majoritària que l'anterior, però també respon a la dinàmica del procés congressual.

—¿I Madrid no veu amb una certa desconfiança els secretaris generals territorials en la presidència de les comunitats autònomes? Ho dic pel cas de Pepote (Rodríguez de la Borbolla, president de la Junta d'Andalusia).

—El problema d'Andalusia no el conec molt bé, però allí l'organització ha considerat això. Ací nosaltres tenim una experiència diferent, ja fa molts anys. Hem tingut, potser primer que ningú, separada la secretaria general de la presidència, encara que aleshores fóra pre-autonòmica, i no ens anava bé. I aquesta experiència ha aprofitat perquè després la gent no tinga dubtes. Madrid no diu mai res sobre com s'organitza el partit, perquè aquest és un partit federal i Madrid no intervé en els congressos de cada partit.

—No hi intervé oficialment.

—Evidentment; ni oficialment ni, en el seu cas, que jo sàpiga, extraoficialment.

—A mi, em sembla que en el cas d'Andalusia sí que hi va intervenir extraoficialment, però no deixa de ser una apreciació personal...

—Evidentment, i que jo, en tot cas, no puc ratificar perquè no conec.

—Això és molt prudent, sí. Voldria parlar d'un assumpte que no està relacionat directament amb el partit i que és Televisió Valenciana. No sé si el fet de tenir més consolidat el poder en aquest moment fa que el diàleg amb Madrid en qüestions com Televisió Valenciana siga més fàcil. Ho dic perquè sembla que hi ha hagut una certa desconfiança durant aquests anys per part de Madrid sobre Televisió Valenciana. ¿No és així?

—Jo recorde la nostra petició del tercer canal. En aquell moment ens respongueren que faltava el pla tècnic.

—¿Fa quants anys? ¿Quatre?

—No ho recorde. Malgrat això, no hi havia un «no». Nosaltres hem continuat fent els projectes de Televisió Valenciana, el centre de producció, hem continuat treballant al llarg d'aquests anys. Ara això definitivament s'ha aclarit, tenim la concessió del tercer canal feta i, per tant, la nostra relació amb Madrid sobre Televisió Valenciana no ha de canviar. La de-

ció era nostra i el que havia de fer el govern de Madrid ja ho ha fet. El que sí que m'agradaria en el futur, perquè tenim, a més, un conveni signat, és que Televisió Espanyola col·laborara i ens ajudara a dur endavant Televisió Valenciana. Jo tinc l'esperança que siga així.

—¿Quan pot començar a emetre Televisió Valenciana?

—No ho sé, realment jo no ho sé. La meua voluntat, que és política però que no té cap capacitat executiva, és que siga el més prompte possible. Però el més prompte possible per eixir amb uns nivells de qualitat i dignitat suficients. Jo crec que, en aquest assumpte, no cal pensar d'eixir un mes abans si la qualitat no és l'adequada, perquè ja hem de competir en un mercat molt poblat. Això implica que si s'ha de retardar perquè la qualitat siga millor, a mi no m'importa. Però ja dic que és una opinió política i no tinc cap capacitat executiva perquè ja depèn del consell d'administració i del director general, que són els que directament porten les obres i el personal.

—Sembla que no hi ha un bon enteniment entre el consell d'administració (presidit pel socialista Enrique Linde) i el director general (Amadeu Fabregat).

—Bé, jo això ho desconec, però, en tot cas, és normal que hi haja tensió entre qui ha de prendre les decisions i qui ha d'executar-les. Aquesta és una tensió dialèctica que se supera, estic convençut, i que, en definitiva, és positiva perquè el projecte isca bé.

—Volia tornar a un assumpte del qual s'ha parlat moltes voltes. ¿Real-

Lerma no té candidat per a TVV.

ment Televisió Valenciana serà tota en valencià?

—Tampoc és un assumpte que depenga de la Generalitat valenciana. La meua voluntat —i ja l'he expressada moltes vegades— és que tenim dos canals públics en castellà i que, des del punt de vista estatutari i polític, és positiu que complementem l'oferta amb un canal en valencià. Això no vol dir que tot haja de ser en valencià i que la gent no puga expressar-se en castellà en Televisió Valenciana.

—¿Qui serà el director de Televisió Valenciana?

—No tinc la menor idea. Això és problema del director general, que ha de buscar una persona de confiança pròpia per poder portar endavant la tasca que li siga encomanada. Ell, en

definitiva, ha de respondre de la tasca, no dels nomenaments. Si ho fa bé, s'haja buscat a qui s'haja buscat, tot el món estarà content. I si ho fa malament, també la responsabilitat serà tota seua.

—¿Però el president de la Generalitat no té un candidat?

—No té un candidat.

—¿I això que s'ha dit que Tomàs Alvarez era el candidat del president no és cert?

—En absolut. Tomàs Alvarez és una persona que té una experiència i una capacitat professional, a mi em sembla que estimable; però, en tot cas, les decisions corresponen al director general.

—¿Què li sembla la penetració de TV3 al País Valencià des del moment que estiga en marxa Televisió Valenciana? ¿És normal que TV3 arribe ací i que Televisió Valenciana arribe també a Catalunya?

—Normal no és, en el sentit que des del punt de vista de l'estatut dels tercers canals és clar que els permisos d'emissió són exclusivament per a la comunitat autònoma. A través de les més diverses vies, TV3 està emetent en aquesta comunitat i jo espere, com a mínim, que si això és possible cap a un costat, siga possible cap a l'altre. Però no em correspon a mi decidir si les emissions han de seguir o no. Jo sí que demanaré un tracte igual.

—¿És competència del govern central?

—Sí.

—El tracte igual, ¿què vol dir?

—O que no es veu Televisió Valenciana a Catalunya i no es veu la catalana ací o que es veuen als dos llocs. □

**cursos
intensius de
llengües juliol 1988**

CATALÀ PER A ADULTS

ANGLÈS

FRANCÈS ALEMANY ÀRAB

Informació: **XARXA**
CULTURAL Centre d'Estudis
Amples, 24 1r. 2a. - 08002 BARCELONA Tel. (93) 315 10 11

Subscriu-te
per telèfon
357 28 56

Una publicació mensual per a tots els
xiquets i les xiquetes valencians
Ara, també als quioscs.

Apartat de Correus 11007
46080 VALÈNCIA

CAMACUC